

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Victoria, Virgo Et Martyr. 11. Februarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

2. Demum aliquando è vitiorum cœno emerfit, auditis verbis S. Bernardi, qui JESUM Christum manu tenens, sic eum allocutus: *Hominibus obedire noluiſti, Ecce Dominum & judicem tuum!* His dictis corruit Dux planè immutatus. Quantum valent convertendis peccatoribus Verbum Dei, & Corpus JESU Christi! toties tu Verbum illud audis, toties corpore Christi pascaris, & tamen etiamnum in vitis jaces. Ubi fides tua?

3. Quemadmodum criminibus suis cuique fuerat offensionis, sic duriori vivendi ratione cuique fuit exemplo. Ubi vitam dissolutiorem egerat, ibi acriorem auspiciatur pœnitentiam: nec huic pœnitentia modum imposuit, quin summo Pontifici ab se offenso fecisset satis; Num aliquem verbis, aut factis offendisti? necesse est ut à satisfactione, & tuæ vitæ probatione pœnitentiam ordiaris.

**S. VICTORIA,
VIRGO ET MARTYR.**

11. Februarii.

Vos estis Corpus Christi, & membra de membro. S. Paul. 1. ad Cor. 12.

Geminum VICTORIA triumphum duxit; de amore unum, de Tyranno alterum; uter pulchrior fuerit, tute Arbiters esto.

Anno igitur salutis trecentesimo ter-
 tio, quod Christiani & coetus pietatis causâ
 agerent, & sacros codices profano Iudici
 tradere recusarent; Diocletianus, & Maxi-
 mianus Imperatores omnibus tormentis in
 hos pugnârunt. Sed quidni vincerent Chri-
 stiani, quando felicissimo omine ex horum
 parte **VICTORIA** stetit, Virgo in ipsis cu-
 nis magna, magnisq; signis jam tunc futu-
 ræ sanctitati præludens? illud unum quan-
 tum facinus fuit, cum, obstrepente auri-
 bus castissimis hymenæo, Sponso mortali
 in amplexus ruente, ut hos eluderet, quan-
 do alas non habuit, animos sumpsit, & à
 summo tecto præceps abiit, innoxia tem-
 plum petiit, verbisque conceptis Sponsam
DEO se devovit, frustra homine interea
 nuces spargente, quas illa cum rebus aliis
 humanis dudum reliquerat. Igitur meritò
 de **VICTORIA** Iudex desperavit, & ne à
 fæmina triumpharetur, incolumem cum
 fratre domum ire à tribunali iussit. Sed ne-
 gavit illa pedem è pugna referre, negavit
 fratrem se agnoscere, qui non eundem pa-
 trem (Deorum cultui addictissimus erat)
 Christum clamaret. Itaque latâ mortis sen-
 tentia Virgini palmam invitus Iudex cessit.

Interea nunquam sapius Superi VICTO
RIAM clamarunt. *Ex Surio.*

MEDITATIO

De vitâ activâ, & contemplativâ.

1. **O**Mnes fideles sunt unius corporis membra, cujus caput est Christus. Alii agant necesse est, dum caelestia speculantur alii. Quàm suave est, cum rebus creatis nullū prorsus habere commercium, & solo DEO familiariter uti, quod in caelis sancti, id nos mortales in terris agimus, unum amabilissimum Creatorem anima nostra tunc amare studet, nec eam res creatæ blanditiis suis inescant.

2. Per charitatem, obedientiam, ac statûs tuam conditionem cum Magdalenâ meditari semper non licet; expedit, ut cum Marthâ agas interdum, quòne dæmonis laqueis faciliùs irretiâre. Cave tibi, ne imiteris impios, quibuscum agis; imò, si potes, aut ad meliorem vitam reducas eos, aut exemplo Victoriæ, etiam fratres ut hostes fuge, & ad JESUM confuge.

3. Speculationi, & actioni sic te dedas, ut neutra noceat alteri; legibus charitatis & urbanitatis pareas, hoc enim vult Deus: sed heu præposteram Christianorum vivendi rationem! per diem integrum mundanis incumbunt rebus, nec vel momento quidem Deo, & salutî vacant. Nosmetipsos deserentes in illud studium omne consumimus, quæ migrantibus habere non possumus.

S. JULI-